

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CV. — Wydana i rozesłana dnia 16. czerwca 1917.

Treść: (№ 256. i 257.) 256. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia cen za siano i słomę. — 257. Rozporządzenie, w sprawie utworzenia organizacji kupiectwa dla gospodarstwa wojennego i przejściowego.

256.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 14. czerwca 1917,

w sprawie ustanowienia cen za siano i słomę.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, oraz rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Krajowe biura dla środków pastewnych, oddziały dla siana i słomy, mają płacić producentowi przy zakupie siana i słomy ze zbioru w roku 1917 po myśli rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 29. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 243, tycaącego się obrotu sianem i słomą, następujące ceny za cetnar metryczny od stodoły (sterty):

1. za siano wszelkiego rodzaju, a mianowicie za siano z łąk, grumet, wszelkie rodzaje koniczu (lucernę itd.), siano moharowe, z prosa i mieszane . K 17.—
2. za słomę:
 - a) za słomę omlóconą cepami . . . K 10.—

- b) za wszystkie inne rodzaje słomy zbożowej, jakoteż słomy z grochu i wyki, jednak z wyłączeniem słomy z kukurudzy K 8.—
- c) za słomę z bobu, z końskiego zęba, z soczewicy, hubinu, dzikiego groszku, maku, rzepaku, rzepiku, ryżu i kukurudzy K 6.—

§ 2.

Ceny powyższe obowiązują za towar zdrowy, suchy, nie powalany i nie zepsuty.

Jeżeli dostawiony towar nie odpowiada tym warunkom, należy z ceny odbioru potrącić stosowną kwotę.

Jeżeli co do wysokości tego potrącenia nie przyjdzie do skutku porozumienie między zobowiązanym do dostawy a organem odbiorczym, ustanowionym przez krajowe biuro dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, to rozstrzyga sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, i to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców.

W takim razie ma zapłacić przy odbiorze krajowe biuro dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, pod wskazanymi zwyczajem warunkami na razie tę cenę kupna, jaką ofiarował jego organ odbiorczy.

Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zaczepić do dni ośmiu rekuresem.

Od rozstrzygnięcia drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny.

O ile kosztą postępowania winna zwrócić jedna ze stron albo należy je między strony rozdzielić, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Obowiązku dostawy nie odracza postępowanie sądowe.

§ 3.

Jeżeli siano i słomę obejmuje się prasowane, to dolicza się do ceny objęcia dodatek po K 1·60 za cetnar metryczny.

W dodatku tym nie mieszczą się kosztą drutu i innych materyałów do wiązania.

Przy odbiorze siewki dolicza się do ceny objęcia dodatek po K 2— za cetnar metryczny.

Za dowóz siana i słomy ze stodoły (sterty) do miejsca odbioru (miejsca prasy, stacyi kolejowej), względnie do konsumenta, należy się w razie oddalenia do 5 km wynagrodzenie po K 1—, w razie oddalenia do 10 km po K 1·70, a w razie oddalenia ponad 10 km wynagrodzenie po K 2— za cetnar metryczny.

W razie dowozu do większych miast albo w szczególnych przypadkach może Centrala dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, albo właściwe krajowe biuro dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, wydać osobne normy celem zaoszczędzenia wagonów dla dostaw siana i słomy konsumentom cywilnym.

Urząd dla żywienia ludności ustanowi wynagrodzenia, jakie należy płacić za wszystkie inne świadczenia, połączone z odebraniem, dowozem i załadowaniem zajętego towaru, za przyjęcie ryzyka przewozu i odpowiedzialności za jakość i za kosztą osób, którym polecono zakupno (komisyonerów), oraz oznaczy dodatki zarządu Centrali dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, i krajowych biur dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy.

§ 4.

Przy oddawaniu siana i słomy tutejszego pochodzenia przez Centralę dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, lub przez krajowe biura dla środków pastewnych, oddziały dla siana i słomy, dolicza się do ustanowionych w § 1. cen odbioru przypadające w myśl § 3. wynagrodzenia i dodatki, o ile je faktycznie poniesiono, jakoteż kosztą przewozu.

§ 5.

Ceny, po jakich skutecznia się oddanie siana i słomy do rąk konsumentów za pośrednictwem

biur rozdziału, założonych w myśl § 16. rozporządzenia z dnia 29. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 243, przez krajowe biura dla środków pastewnych, oddziały dla siana i słomy, ustanowią polityczne władze krajowe na wniosek krajowych biur dla środków pastewnych, oddziały dla siana i słomy.

§ 6.

W razie, jeżeli jakość towaru dostarczonego przez krajowe biuro dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, względnie przez ustanowione przez nie organa objęcia lub biura rozdziału, nie odpowiada warunkom, ustanowionym w § 2., ustęp pierwszy, należy z ceny tej odpowiednią kwotę potrącić.

Jeżeli nie przyjdzie do porozumienia co do wysokości tego potrącenia między krajowym biurem dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, względnie między ustanowionymi przez nie organami objęcia lub biurami rozdziału, a odbiorcą towaru, natenczas rozstrzyga o tem komisya znawców giełdy dla produktów rolnych tego obszaru administracyjnego, w którego okręgu towar dostawiono.

Jeżeli w odnośnym obszarze administracyjnym nie istnieje wcale taka komisya znawców, to rozstrzyga o tem komisya znawców giełdy dla produktów rolnych w Wiedniu.

Od rozstrzygnięcia komisji znawców nie jest dopuszczalny żaden środek prawny.

§ 7.

Cena dla zbytu siana i słomy, sprowadzonych przez Centralę dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, z krajów korony św. Szczepana, z Bośni i Hercegowiny, z obszarów okupowanych lub z zagranicy, ustanowi Centrala dla środków pastewnych, oddział dla siana i słomy, za zatwierdzeniem Urzędu dla żywienia ludności.

§ 8.

Ceny objęcia, ustanowione w § 1. dla zakupna siana i słomy ze zbioru w roku 1917 przez krajowe biura dla środków pastewnych, oddziały dla siana i słomy, obowiązują przy sprzedaży siana i słomy wcześniejszych zbiorów jako ceny najwyższe.

Przy sprzedaży siana i słomy przez handlarzy hurtownych albo przez organizacje rolnicze wolno doliczyć do ceny najwyższej jednorazowy dodatek, wynoszący K 2·50 od cetnaru metrycznego.

Tę cenę w handlu hurtownym rozumie się od stacyi załadowania i obejmuje ona należytości komisowe, za pośredniczenia i inne, jakoteż kosztą dowozu oraz wszelkie rodzaje wydatków, nie wyłączając załadowania.

Wydatki, ustanowione w § 3. za prasowanie i żnięcie siewki, można pobierać także przy sprzedaży siana i słomy z poprzednich zbiorów.

Ceny przy zbywaniu siana i słomy z wcześniejszych zbiorów w drobnym handlu, to jest przy sprzedaży konsumentom przez handlarzy w ilościach do 20 q, ustanowiła polityczna władza krajowa.

§ 9.

Przy sprzedaży siana i słomy ze zbiorów w roku 1917 przez rolników w myśl § 3., lit. *d*, *e* i *f*, rozporządzenia z dnia 29. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 243, i przy sprzedaży siana i słomy wcześniejszych zbiorów przez rolników bezpośrednio do rąk konsumentów obowiązują ceny objęcia, ustanowione w § 1., jako ceny najwyższe, i można pobrać ustanowione w § 3. dodatki za prasowanie, żnięcie siewki i dowóz ze stacji kolejowej, względnie do konsumenta.

§ 10.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile dany czyn nie podpada surowszej karze, będą karą polityczną władze powiatowe grzywnami do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

Jeżeli przekroczenie zostanie popełnione przy wykonywaniu przemysłu, w takim razie można ponadto orzec także odebranie uprawnień przemysłowego, o ile zachodzą wymogi § 133. *b*, ustęp 1., lit. *a*, ustawy przemysłowej.

§ 11.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tym dniem przestaje obowiązywać rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 10. stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 12, z wyjątkiem §§ 6. i 7., dotyczących się prawa zażądania, przysługującego politycznej władzy, których postanowienia pozostają w mocy dla zapasów ze zbioru w roku 1916 i ze zbiorów wcześniejszych.

O ile polityczna władza krajowa nie ustanowiła cen dla oddawania siana i słomy przez biura rozdziału (§ 5.), założone przez krajowe biura dla środków pastewnych, oddziały dla siana i słomy, a także cen dla zbytu siana i słomy wcześniejszych zbiorów w drobnym handlu (§ 8., ustęp ostatni), pozostają w mocy ustanowione przez polityczne władze krajowe w myśl § 4., ustęp 4., rozporządzenia ministeryjnego z dnia 10. stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 12, ceny dla

handlu drobnego, z doliczeniem dodatku za cetnar metryczny po 4 K od siana, a po 1 K od słomy, młóconej cepami.

Georgi wlr.
Handel wlr.
Höfer wlr.

Spitzmüller wlr.
Schenk wlr.
Seidler wlr.

257.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 15. czerwca 1917,

w sprawie utworzenia organizacyi kupiectwa dla gospodarstwa wojennego i przejściowego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, jak następuje:

§ 1.

Dla zastępowania interesów handlu w czasie gospodarstwa wojennego i przejściowego utworzy się wydział gospodarczy kupiectwa oraz w miarę potrzeby zawodowe lub terytoryalne związki i wydziały dla poszczególnych gałęzi handlu lub dla kupiectwa poszczególnych obszarów.

I. Wydział gospodarczy kupiectwa.

§ 2.

Cel wydziału gospodarczego kupiectwa.

Obowiązkiem wydziału gospodarczego kupiectwa jest wydawanie orzeczeń i przedstawianie wniosków przy normowaniu kwestyi zarządu gospodarczego, dotyczących w ogólności kupiectwa, jakoteż wykonywanie zarządzeń, odnoszących się do tych spraw, o ile Minister handlu wykonanie to powierzy wydziałowi gospodarczemu.

Obowiązkiem wydziału gospodarczego kupiectwa jest następnie złączenie i zorganizowanie kupiectwa poszczególnych gałęzi handlu lub poszczególnych obszarów w związki zawodowe lub terytoryalne, jakoteż przygotowanie stworzenia osobnych zawodowych lub terytoryalnych wydziałów dla poszczególnych gałęzi handlu lub dla poszczególnych obszarów. Utworzenie tych związków i wydziałów i wyznaczenie przynależności do nich,

jakoteż ustanowienie ich zakresu działania, następuje na wniosek i po wysłuchaniu wydziału gospodarczego kupiectwa drogą zarządzenia Ministra handlu. O przynależności do zakresu działania poszczególnych związków lub wydziałów rozstrzyga w przypadkach wątpliwych Minister handlu według swobodnego uznania, ewentualnie po wysłuchaniu gospodarczego wydziału kupiectwa i innych interesowanych fachowych lub terytoryalnych związków i wydziałów.

§ 3.

Członkowie, siedziba i prawny charakter wydziału gospodarczego kupiectwa.

Wydział gospodarczy kupiectwa składa się co najwyżej z 75 członków; mianuje ich Minister handlu z tem, że może to każdego czasu odwołać; funkcje swoje spełniają oni jako urząd honorowy.

Wydział gospodarczy kupiectwa jest osobą prawniczą, ma swą siedzibę w Wiedniu, a na zewnątrz zastępuje go jego dyrekcya. Imieniem wydziału gospodarczego podpisuje w sposób prawnie wiążący przewodniczący lub jeden z jego zastępców.

§ 4.

Dyrekcya wydziału gospodarczego.

Dyrekcya wydziału gospodarczego składa się z przewodniczącego, z jego trzech zastępców i z dalszych szesnastu członków. Członków dyrekcji mianuje Minister handlu z koła członków wydziału gospodarczego z tem, że może to każdego czasu odwołać; wykonują oni swoje funkcje jako urząd honorowy.

Dyrekcya zastępuje wydział gospodarczy na zewnątrz i sprawuje wszystkie czynności, w szczególności prowadzi także ewentualne pertraktacje z utworzonymi w myśl niniejszego rozporządzenia zawodowymi i terytoryalnymi związkami i wydziałami, a następnie z wchodzącymi w grę organizacjami gospodarstwa wojennego i przejściowego. Do niej należy rozstrzyganie we wszystkich sprawach, w których nie jest wyraźnie przewidziana uchwała wydziału gospodarczego (§ 6.).

Wolno jej przybierać na swe posiedzenia fachowych członków wydziału gospodarczego jakoteż zastępców zawodowych i terytoryalnych związków i wydziałów z głosem doradczym.

Dyrekcya winna stale zdawać sprawę wydziałowi gospodarczemu o swej czynności.

Dyrekcya jest obowiązana do składania rachunków i winna przedkładać corocznie zamknięcie rachunkowe wydziałowi gospodarczemu dla zbadania i zatwierdzenia.

Przewodniczący, a w razie gdyby ten doznał przeszkody, jeden z zastępców, zwołuje posiedzenia wydziału gospodarczego i dyrekcji i na nich przewodniczy.

Dyrekcya mianuje urzędników i siły pomocnicze i przepisuje sprawowanie czynności. Zasadnicze uchwały w tym względzie oraz mianowanie osób na stanowiska kierujące podlegają zatwierdzeniu Ministra handlu.

§ 5.

Instrukcja dyrekcji.

Dyrekcya zbiera się na posiedzenia w miarę potrzeby. Zaproszenia na posiedzenia dla członków dyrekcji jakoteż dla komisarzy rządowych (§ 9.) uskutecznia się pisemnie lub telegraficznie.

Dyrekcję należy zwołać na posiedzenie do dni 8, jeżeli zażąda tego komisarz rządowy lub przynajmniej sześciu członków dyrekcji z podaniem przedmiotów obrad.

Dyrekcya jest zdolną do powzięcia uchwały, jeżeli wszyscy członkowie i komisarze rządowi zostali zaproszeni, a przynajmniej sześciu członków jest obecnych; uchwały jej zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów staje się uchwałą to zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący. Komisarze rządowi nie głosują.

§ 6.

Uprawnienia gospodarczego wydziału kupiectwa.

Obowiązkiem gospodarczego wydziału kupiectwa jest:

- a) ustalać zasady traktowania spraw oznaczonych w § 2.,
- b) czuwać nad prowadzeniem kasy i składaniem rachunków jakoteż wydawać uchwały w sprawie pokrywania kosztów sprawowania czynności przez wydział gospodarczy,
- c) przedstawiać wnioski w sprawie założenia fachowych lub terytoryalnych związków i wydziałów,
- d) ustanawiać podwydziały dla wstępnego przedyskutowania pewnych oznaczonych kwestyi,
- e) obradować i wydawać uchwały co do wszystkich innych spraw, przekazanych jemu przez dyrekcję lub przez jednego z komisarzy rządowych.

Uchwały wydziału gospodarczego są wiążącymi dla dyrekcji.

§ 7.

Instrukcja gospodarczego wydziału kupiectwa.

Gospodarczy wydział kupiectwa zbiera się w miarę potrzeby.

Na żądanie jednego z komisarzy rządowych lub, na pisemny wniosek przynajmniej dwudziestu członków wydziału gospodarczego należy zwołać go na posiedzenie do dni czternastu. Zaproszenia na posiedzenia dla członków oraz dla komisarzy rządowych uskutecznia się pisemnie albo telefonicznie. Do posiedzeń tych można na zarządzenie przewodniczącego albo jednego z komisarzy rządowych przybierać zastępców fachowych i terytoryalnych związków i wydziałów z głosem doradczym. Wydział gospodarczy jest zdolnym do powzięcia uchwał w razie obecności przynajmniej pięciu członków dyrekcji i dwudziestu swych członków. Uchwały zapadają większością głosów. Przewodniczący głosuje także; w razie równości głosów rozstrzyga jego głos. Komisarze rządowi nie głosują.

Członkowie wydziału gospodarczego mają prawo każdego czasu wystosowywać wnioski do dyrekcji, co do których winna dyrekcja powziąć jak najrychlej uchwałę.

Obrady i powzięcie uchwały o poszczególnych przedmiotach należy zatrzymać w tajemnicy, jeżeli tak uchwalono, albo jeżeli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych.

§ 8.

Specjalne obowiązki funkcjonaryuszów i urzędników wydziału gospodarczego.

Wszyscy członkowie dyrekcji i wydziału gospodarczego jakoteż wszystkie osoby, biorące udział w sprawowaniu czynności, winny przestrzegać jak największej bezstronności i sumiennosci.

Wszyscy funkcjonaryusze i urzędnicy wydziału gospodarczego są obowiązani co do wszystkich spraw, o których dowiedzą się w tym swoim charakterze, a których wykorzystanie lub zdradzenie naruszałoby na zewnątrz cele wydziału gospodarczego lub dotykałoby handlowe stosunki poszczególnych osób, zachować milczenie i winni przyrzec to na piśmie.

Jest obowiązkiem dyrekcji starać się o to, aby zapobiedz połączenemu z nadużyciem wykorzystaniu lub zdradzeniu nadchodzących do wydziału gospodarczego dat o stosunkach handlowych. Wezwaniu co do oznajmienia dat, dostarczonych przez kupców kancelaryi wydziału gospodarczego, winni uczynić żadość urzędnicy i siły pomocnicze tylko wtedy, jeżeli wezwanie to pochodzi od

jednego z komisarzy rządowych, albo jeżeli dyrekcja poweźmie w tym względzie uchwałę.

§ 9.

Nadzór państwowy.

Gospodarczy wydział kupiectwa stoi pod nadzorem państwowym, wykonywanym przez komisarzy rządowych. Mianuje ich Minister handlu i Minister, kierujący Urzędem dla wyżywienia ludności.

Komisarzy rządowych należy zapraszać na wszystkie posiedzenia, na których mają oni prawo każdego czasu zabierać głos i przedstawiać wnioski, a na wnioski te musi być powzięta uchwała. Mają oni następnie prawo odraczać wykonanie uchwał i zarządzeń wydziału gospodarczego i jego dyrekcji na tak długo, aż Minister handlu wyda ostateczne rozstrzygnięcie.

Komisarze rządowi mają prawo wglądać we wszystkie księgi, zapiski i akta i żądać wszystkich wyjaśnień, jakie im się wydają potrzebnymi.

§ 10.

Obowiązki kupiectwa.

We wszystkich przypadkach, w których w myśl § 2. Minister handlu przekazuje gospodarczemu wydziałowi kupiectwa wykonanie pewnych oznaczonych zarządzeń, winni posiadacze przemysłów handlowych uczynić zadość wydanym przez wydział gospodarczy zarządzeniom, udzielać dla przygotowania i wykonania jego zarządzeń wszystkich potrzebnych wyjaśnień i zaniechać wszystkiego, co mogłoby spełnienie zadań wydziału gospodarczego utrudnić lub jemu przeszkodzić. Mają oni następnie na specjalne zlecenie poddać swe przedsiębiorstwa i prowadzenie swych interesów pod nadzór organów, ustanowionych przez Ministra handlu.

II. Fachowe i terytoryalne związki i wydziały.

§ 11.

Ustanowienie fachowych i terytoryalnych związków i wydziałów.

Dla zastępstwa specjalnych interesów poszczególnych gałęzi handlu lub kupiectwa poszczególnych obszarów może Minister handlu, jeżeli okazuje się to potrzebnem lub prowadzącem do celu, zarządzić w myśl § 2., ustęp 2., założenie fachowych lub terytoryalnych związków lub wydziałów.

W związkach fachowych będą złączone w przymusowe związki przedsiębiorstwa pewnej oznaczonej gałęzi handlu, a w związku terytoryalnym kupcy pewnego oznaczonego obszaru i to wszyscy razem, albo też, o ile należą do pewnej branży; zamiast takiego związku może Minister handlu ustanowić także wydział z koła członków odnośnej gałęzi handlu lub z przynależnych odnośnego obszaru.

§ 12.

Cole fachowych i terytoryalnych związków i wydziałów.

Do związków i wydziałów należy:

- a) wydawanie opinii i przedstawianie wniosków, odnoszących się do zastępowanej przez nich gałęzi handlu lub do interesów kupieckich odnośnego obszaru, jakoteż wykonywanie zarządzeń, obejmujących te sprawy, o ile Minister handlu przekaze je związkowi lub wydziałowi, a to za porozumieniem się z gospodarczym wydziałem kupiectwa,
- b) współdziałanie przy tych zarządzeniach organizacji gospodarstwa wojennego i przejściowego, które odnoszą się do pobierania i zhytu towarów w drodze handlu i do ustanawiania cen.

Zakres działania zorganizowanych na podstawie ustawy przemysłowej stowarzyszeń handlowych i związków takichże stowarzyszeń pozostaje nietkniętym.

§ 13.

Sprawowanie czynności w fachowych i terytoryalnych związkach i wydziałach.

Sprawowanie czynności w poszczególnych związkach i wydziałach normują statuty, które wydaje Minister handlu po wysłuchaniu gospodarczego wydziału kupiectwa.

Minister handlu może zarządzić, że poszczególne albo wszystkie uchwały związku lub wydziału przed ich wykonaniem należy oznajmić dyrekcji gospodarczego wydziału kupiectwa. Jeżeli dyrekcja gospodarczego wydziału kupiectwa jest zdania, że uchwały te nie dadzą się pogodzić z interesami poszczególnych gałęzi handlu, w takim razie winna ona na wspólnych obradach z odnośnym związkiem lub wydziałem wyjaśnić istnie-

jące wątpliwości i próbować doprowadzić do zgody; jeśli to się nie uda, natenczas winna dyrekcja wydziału gospodarczego przedłożyć do rozstrzygnięcia Ministrowi handlu uchwałę związku lub wydziału, zaopatrzywszy ją w swoje uwagi.

III. Postanowienia wspólne.

§ 14.

Kary.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i tych zarządzeń, które na jego podstawie wyda Minister handlu przy zakładaniu poszczególnych fachowych lub terytoryalnych związków lub wydziałów, będzie karała władza polityczna pierwszej instancji grzywnami do 5000 K lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

§ 15.

Rozwiązanie gospodarczego wydziału kupiectwa i terytoryalnych i fachowych związków i wydziałów.

Rozwiązanie gospodarczego wydziału kupiectwa oraz poszczególnych fachowych lub terytoryalnych związków i wydziałów następuje po wysłuchaniu gospodarczego wydziału kupiectwa — w razie rozwiązania związku lub wydziału także po jego wysłuchaniu — przez zarządzenie Ministra handlu.

§ 16.

Uregulowanie handlu żywnością i środkami pastownymi.

We wszystkich sprawach, dotyczących się handlu żywnością i środkami pastowymi, będą wydawane przewidziane w niniejszem rozporządzeniu zarządzenia Ministra handlu w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności.

§ 17.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schenk wlr.

Urban wlr.

Höfer wlr.